

* მის უმაღლესობის იმპერატორ... მარიალის კანცელირამ მოსწერა...

* ჩვენ გვატყობინებენ გორის მხარეში... თამარ მენში გარდაიცვალა მუდღეო...

* დღეს, 6 ავგისტოს, გაიმართება მეორე უფასო სასაბუღო ავლა...

* ტფილისის ქალაქის მოურავის განკარგულებით დაუშლელი კირი...

* ტფილისის ყველა ვაჭრებში იყო დაბეჭდილი, რომ კაპიტანმა...

* დღითა უმაღლესი სასწავლებელი მოწვეუთა... მისი მოწვეუთა მისი მოწვეუთა...

* ჩვენ შევიტყუეთ, რომ ერთს ხომარა... მისი მოწვეუთა მისი მოწვეუთა...

* იმ შემოწორებებიდან, რომელიც ქალაქის გამგეობაში იყო შე...

* სამშაბათს, 4 ავგისტოს, რკინის გზის...

* ამიერ კავკასიის რკინის გზის უფროსმა...

სიკვიანე მე წუხელის სულ სხვა ახარები...

მმართა რკინის გზათა დროებით მმართველობის...

* ამ უკანასკნელს დღეებში ავკალიერს ქუჩაზე...

* დღითა უმაღლესი სასწავლებელი მოწვეუთა...

* ჩვენ შევიტყუეთ, რომ ერთს ხომარა...

* იმ შემოწორებებიდან, რომელიც ქალაქის გამგეობაში...

* ამიერ კავკასიის რკინის გზის უფროსმა...

გონებები, სხვა დროს მე სულ ღვთის ანაბარს...

გაგზავნა იქ ფერმალი, რომელმაც უნდა...

* საქართველოს საეკსპარტოოსი სასულიერო...

* ვაჭრები „I. II.“-ში კვითხულობით...

* იგივე ვაჭრები იუწყება: სამშაბათს, 4 ავგისტოს...

* ვაჭრები „მშაქი“ კვითხულობით...

— შენ იქნება ვეგონოს, რომ მე არ ვიცოდებ...

ფიის საგნისა. ამ ქალს სწავლა დასუფთავებები...

* ბაქო: 30 ივლისს მიხეილის სამკურნალო...

* ვაჭ. „სტვ. კავკ.“-ში კვითხულობით...

* 3 ავგისტოს ჯარისკაცულ ნაყოფს კარლვან...

დაბა რ სოფელი

(მოწერილი ამბავი.)

ს. სანაშრი (სიღნაღის მხარე). ცხელა... ისეთი უღირო სიტყვებით...

რეც ასე მოქცეე იქ მინდოდა მე თქვა შენთვის...

სოფლებში წინა დროდენ ლეკვებს, ურბნით...

სისუფთავეს რაც შეეხება, წელნაი მოგახსენებ...

— მა მილო აქე მოგვიცილი.

თეკლემ სალამის მიცემის შემდეგ, მაშინვე...

— ადამიანო, ვერ გაიგე, სიღნაღში...

— რაო ქა? რა და იმ საცოდავ დღეს...

— მერე ქა, რა მოსულია?!

— რა მოსულია და სიღნაღში როგორ...

— ნეტა რას უზამდნენ თეკლე მკვდარს?

— უო ქა, იქ არ ვიყავი, ვასტურს, ვაშინჯეს...

— ვუი იმის ამოდს მუხუტებს. რას ამოხ...

— ი გავიანა რომ ყველანი ვგვიო, მელავა...

გვეუბნები, რაც უფრო ყველაზე საძრახის...

ლოზმა ფრაკი სკამზე დასდო და, ვიდრე...

— იი, რას ამბობ ქა, ძველები მაქვს, მარა რა დავრცეობა და გავასუფთავებო, გადავარკობ, ისევ ახლები არ მექნება?!

— მარა იქნება ქა, ავტო მაგეტა აიქ ერთი საბანი მაქვს ვადაუკრავი, ლეობი და ერთი ბალიში, ჩავაწევი ჩემ მულისეულ მახარაში და ჩავიტანე ვადალა ვენახში. დღისით პატარა ბიჭი მიყენია ყარაულად და დამთ მეც იქ მივიღივარ და ჩემი დიდი ბიჭი, ი დამიფარე, ღმერთო, ნაცილისაგან, ვე რა-და გავიგონე გეთყავნე, ახლა კიდევ ჩვენც არ და გვეყვან, ბებრები ხანათო, და! უი ეხლა მამაგონდა ვნა და წაწახუნდა, რა გავიგონე კიდევ, მელავ. უნდა ერთ-ხელ დამე ჩემთ ჩამოიაროს პრა-ტემა, და სადაც არ ეგულება ან მოხუცი ბრუკიანი, ან შიხოვარა, სულ უნდა დასწავსო.

საქმე ის არის, მოკითხველო, რომ ამ ხმამ მიღწეო მკითხველი მოხუცი ყურამდის, რომელიც ორივე თვლით უსინათლოა, და როგორც ბავშვი, ისე ტრის, რომ დამაღლით სადმე, არ გებრალდებოთო. დარღისაგან აბარის სპამენ, რაც უნდა არწმუნოთ, ტყუილითა, არ დაიჯერებენ.

— იივე, ეხლა რას ამბობ, თველი, ვე მართალია?

— თუ ქა, მართალია ჩემს სანდროს ვაგადავ ტარაბრებს ისევ გაიანე. აი ქა კიდევ რას ამბობენ: ვითომც სამი კაცი მომკვდარა ვაჭრშიო (სოფელი) და სამივე გადაუყრაოთ; ერთი მარხარელი კაცი ასულა სიღრმეში თავი შეკრული, უკითხნათ, თავი რაი გაქვს შეხვეულიო, იმას უთქვამს, მტკივა და იმტომო, წამოსულან და ავთაიქიამ აგეთი წამალი მიუციათ, რომ მაშინვე მომკვდარა და დაუბარხნათ. დედაკაცი კიდევ თუ ვინმე, რა ვიცით, ლოგინუნ და წაწავა და მეორე ღღესე არ ადგა, იმასაც სწავაწეო.

— ვუი ჩემ თვლებს, შვილო, ქა რაღა მემგებება, თველი, ჩემი გოგო დასაწოლია ამ დღეებში.

— იო გვემგებება, შე დღონებულო, უნდა მათვარა სადმე.

თქვენ წარმოიდგინეთ, ამ ტარტაროზმა თველი თუ ერთი თავისთანა სხეც იწოვა, ვინ იცის, რა დადვადს დაუკარვენ და მუსიკით რა თავ-ზარს დასცემენ საწყალ ბრუტიან მოხუცებსა და ფეხ-მიმეღ დედაკაცებს.

მ. ილიაძე

ლოლო! სულელო, მხდალო! ეს სიტყვები ეკლისაგანა სხელებდა გულში და თან რწმუნებდა კიდევ ეს სიტყვები მართალი და ახია ჩემზედაო. კარლს სულელად ყოფნა უფრო უკლავდა გულსა, ვიდრე მხდალობა.

ნასადილეგს, ესე საათის ხუთზედ კარლი გვიდა სახლიდან და უნივერსიტეტისკენ გაემართა. შინიდანაც იგი ჩუმად გამოიპარა, თითქო ქუჩრი ყოფილიყო. არავის შეხვედრა და ნახვა არ უნდა, და სწორედ ამიტომ წავიდა ისე აღრე, თორემ ვეზამენი რ საათზედ იყო დანიშნული და გზა უნივერსიტეტამდე ნახევარ საათისაგან იყო.

უკანასკნელს დღეებში საშინლად დაცხა; კაცს ეგონებოდა, აქ ახლო სადმე ცეცხლი რასმე უკიდა და იმისგან ხურდება პაერო.

პანენი (ღუშეთის მარა), 31 აგვისტო: ჩვენშიც იხნა ხოლმე თა-ვი. ჯერ ამ თვისის ნახევარში გახდენდა ავად საეკურა ავადმყოფობით ორნი ძმანი. ერთის კვირის შემდეგ 23-ს გახდა ავად ერთი დედაკაცი და 25-ს მიიკვალა. 24-ს გახდენ კიდევ ავად ორნი და ორივენი 25-ს გარდაიცვალნენ.

27-ს კინკალიმ გახდა ერთი ავად და უკვე გარდაიცვალა. კინკალიმ სხვა არავინ გამხდარა ავად, რადგანაც დენზინფექცია დროზედ მოახდინეს.

ჩვენი პატრიცეული სანიტარი ზან-ღუკელი დიდს მხნეობას ეწევა, სკდინოლობს, როგორც შეგაროს ეს საშინელი სენი. საჩქაროდ შეგაროვა რამდენიმე თუმანი ფული და წარუდგინა ღუშეთის მარხის უფროსს ტფილისიდან წამლები გამოსაწერად. ამას მხარში უღვას ახალგაზდა მხენი ფერ-შალი, თავად-ანხაურობის ბანკის ხარჯით გამოგზავნილი ჩვენს მარხა-ში, ნიკოლოზ ოზიშვილი. ორნივენი არასა შროვავენ, რომ როგორმე შეეცა აღმოუჩინონ ავადმყოფებს. ჯერ-ჯერობით რაც წამალი ჰქონდათ, იმით მოახდინეს დენზინფექცია. სა-ცა ხოლმეჩინი ავადმყოფები იყვნენ, ფერშალმა ავადმყოფების ტანსამოსი თუ ლოგინი და სხვა ავეჯი, რაც დედასწელი იყო, სულ დასწვა. ეხლა ვსთლით წამლები და ჯერ კიდევ არ-სადა სჩანს. ფერშალის და სანიტარის ამავა, როგორც ეცუბა, ტყუილად არ ჩაიარა. 26-ს პაერა არავინ არ გახდარა ავად. ეს ორივე თა თვანიანის მხნეობისათვის დიდს მადლობის ღირსნი არიან და იმედს უნდა ვიქონიოთ, რომ ჩვენი საზო-გადოება ჩქარა განთავისუფლდება ამ სენისაგან.

არ. მღ. ი. ი.—ს

ძარბაზულის აპოკრიფების შესახებ.

რადგანაც ბანი ა. ს. ხახანაშვილი შესდგამია ქართულს ენაზედ შენა-ხულ აპოკრიფთს ნაწერების გამო-ცეცვას, ამიტომ საჭიროდ ვრაცხ დადებულა მის დასაყურადღებოდ ცნო-ბები ერთ აპოკრიფთულ წიგნს შესა-ხვად, რომელიც არის დატყობი გო-რის თავად-ანხაურთა წინამძღოლის, იგანე დათვისის ძის სულხანიშვილის ოჯახში. როგორც ძველად შემხლო-ოჯახი, უფინ ბეგერი ნაწერული წიგ-ნი მოიპოვებოდა თუმცე ბან სულ-

პაერი და ხის ფოთოლი სრულიად არ ინძრებოდა. ყოველ-დღე ელოდნენ აი წვიმა მოვა გვეშველებაო, მაგრამ ი-წმლებოდა ღრუბლები და ისევ გამოი-დარებდა. დღეს კიდევ შორიდგან აიშალა ღრუბლები, მაგრამ ხალხი-კი იმედ-გადაწყვეტილი, ისევ ოვლში იწურებოდა სიარულის დროს.

მხოლოდ კარლი ვერ ამჩნევდა მზის სხივებს, რომელიც უწყალოდ იჩინებოდა. ისი-კი არ უფიქრობ, ჩხილდომი ვადვილედ და ისევ ვიარო-ვო, მიდიოდა კარლი თავ-ჩალუნული. ფრუკის კალთები უკან ესწნებოდა, რადგან დიდის ხნის ნაყიდი იყო და ეხლა ვეღარ ადგებოდა ტანზედ. არც სხვა რამ ეცვა კარლს ახალი და კარ-ნი. ყველაფერი მაშინდელი ნაყიდი ჰქონდა, გიშნაზოა რომ ვაათავა. თავ-ზედაც ისეთი ვახუნებული ცილი-ნდრი ეხურა, თითქო ძველი საფლა-ვის მატურიაო.

ხანიშვილის სახლში, ახლა-კი მხო-ლოდ ერთი პატარა აპოკრიფთული წიგ-ნი დარჩნოდა. ეს წიგნი მე ვადა-ვათავალიერ წარსულს აპირლო და ამოგსწურე სათაურები. წიგნში არის მოკლეული ექვსი აპოკრიფთული ნაწერების სათაურები: 1) წმინდის ალთქმის მოთხრობებს და ერთი შე-რიცავს ყრმთა მიმართ საჭირო სწა-ვლას. აი თვით წიგნში მოკლეული ნაწერების სათაურები: 1) წმინდის ლეთისწამლისაგან კაცთა ცოდვი-ლისა სატანჯველთა ხილვა (26 ფურც-ელი).

2) მცნება და ბრძანება უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი, რომელი მი-ეცა საკვირველებით წმინდას სილი-ბისტროს რომთა პაპისა (9 ფურცე-ლი).

3) სწავლიანი მცირენი ყრმთა მი-მართ საჭირო (7 ფურცელი).

4) გამოცხადება წმინდას (?) ელი-საბედისა: სატანჯველის მიმართ ქრის-ტესი (5 ფურცელი).

5) ლოკა ყოვლად წმინდისა მარ-იამისა მიმართ წმინდათა, რომელიც ჰპავეს საფლავი ქრისტესი, ყაშა მას მორწმუნესა (?) (5 ფურცელი).

6) დიდსა ხუთშაბათსა გოვდება წმი-დისა ლეთისწამლისა მარიამისა, ოდეს დაშეკალულ (?) ძე თვისი იესო (6 ფურცელი).

წიგნი არის დაწერილი მშვენიერ-არს მხედრულის ხელით მომსხო ქა-ღალღებუდ და ტყავის კაზმა აქვს.

გ. საბავლევი-ივერილი

ხოლმის ატარა

დასავლეთ ევროპის მეცნიერნი ბევრსა სცდილობენ, როგორც ბო-ლი მოულოდ საშინელს სენს—ხოლე-რას. მას შემდეგ, რაც კაზმა ხოლე-რის ბაქტერიები აღმოაჩინა, მეცნიერთ ხილდი მიეცათ, რომ აღრე თუ გვიან მხოლოდის წინააღმდეგ ნამდილობს და უებარს წამალს აღმოაჩენენ. ასეთ წამლად მეცნიერთ ხოლორის ატარა მიანიათ.

ამ საქმის შესახებ „Deutsch Med. Wochenschrift“-ის უკანასკნელს ნომერში დაბეჭდილია ფრიად საყურა-დებლო მოხსენება პროფესორ ბრი-ვერისა (პროფესორი ბრივერი და-დამდებ ავადმყოფთათვის კოხის მიერ დაარსებულ საეკურნოლის მმართვე-ლი). კარგა ხანია, რაც პროფესორმა ბრივერმა, მისმა თანაშემწემ მკურნალ-მა ვანსტანმა და პროფესორმა კი-

ტაზგომ ხოლორის ატარა სცადეს ზღვის გოჭუნებუდ. აღმოჩნდა, რომ ის გოჭები, რომელნიც ხოლორით არიან ატარლნი, ავად აღნა ხდებიან, რა-ცა ხოლორის ბაქტერიებიან წყალს შეურზაზუნებენ ტანში; ის გოჭე-ბი-კი, რომელნიც ატარლნი არ არიან, ბაქტერიებიან წყალს შეზაზუნების უშაღვე ხოლორითა ხდებიან ავად და იხილებიან.

ამას წინაიდ ჩვენს ვაჭეთში გვექონდა ვაჭეთი „Новости“-დან გადმობედი-ლი ამავი, რომ პროფესორ პასტერის პარიის ინსტიტუტის ერთმა მკურ-ნალს ხოლორის ატარა მოვიანი. იმავე ვაჭეთის 206 №-ში დაბეჭდე-ლია დაწერილებითი ცნობანი ამ სა-ქმის შესახებ:

„56 ივნისის ბ-ნა ხაკინმა ხოლე-რის წინააღმდეგი ვაკინა (წამალი, რომელიც ხოლორის ბაქტერიები) შეიზაზუნა მარცხენა გვერდში, ხაკ-ინი ამას შემდეგ ერთი დღე და ღა-მე ავად იყო. სიცხემ უშაბა, თავი სტეკიდა და პირი უშრებოდა. კუჭ-ნაწლავებს-კი არავერი დაღუპავდა. ატარლს აღგას, მარცხენა გვერდში, კანი დაუსიდა და გვერდიც ასტი-ედა. მუხზედ ღღეს ხაკინი სრულიად მორჩა. მეექვსე დღეს ხაკინმა გო-რად შეიზაზუნა ხოლორის შამი მარ-ჯენა გვერდში და სრულიად ავად არ გახდა, არც გვერდი ასტიედა, არც კანი დაუსიდა და არც სტამა-ქი მოპშლია. შემდეგ ხაკინმა სხე-ვზედაც, სცადა თურმე ხოლორის ატ-არა და ეხლა ამტიეცხა, რომ ხოლე-რის ატარა ძლიერ ავდელია და ატ-რის შემდეგ ადამიანი ხოლორით აღარ ვახდება ავადო.“

ჩვენ არ შეგვიძლიან ჯერ-ჯერო-ბით დაბეჭდითთა ვსთქვათ, მართა-ლიც ის ამავი, თუ არა, მაგრამ, რაც უნდა იყო, მინც საყურადღებოდ მივაჩინან რადგანაც სთქვამია: „სულ ბედის მონახვერვაო.“

რუსეთი

26 ივლისს ქ. ასტრახანში ავად გახდა 15, გარდაიცვალა 8, მორჩა 20; მიუღეს გუბერნიის ავად გახდა 275, გარდაიცვალა 205, მორჩა 160.

ქ. ვორონეჟში 26 ივლისს ავად გახდა 70, გარდაიცვალა 16, მორჩა 8; მიუღეს გუბერნიის ავად გახდა 14, გარდაიცვალა 17.

გამოიარა ეტლით, მაგრამ ერთმანეთ ვერ დინახეს იმან და კარლმა.

როდესაც სავაზნაშო დარბაზში შევიდნენ, სადაც ზედამხედველები როგორცად მიიწვედნენ ხოლომე სტუ-დენტებს პროფესორებთან, მაშინ-კი მიუღებოდა იყო. მოლოდინისა გამო სიერიკოსის გამო, რადგან მერსა სტუ-დენტს მოეყარა თავი, პირის-პირ შე-ხვედრა კარლისა და არტურისა შეუ-ძლებელი იყო. მოლოდინისა გამო ამ ხალხთ გატენილს დარბაზში ყე-ვით მოეყარა თავი, პირის-პირ შე-ხვედრა კარლისა და არტურისა შეუ-ძლებელი იყო. მოლოდინისა გამო ამ ხალხთ გატენილს დარბაზში ყე-ვით მოეყარა თავი, პირის-პირ შე-ხვედრა კარლისა და არტურისა შეუ-ძლებელი იყო. მოლოდინისა გამო ამ ხალხთ გატენილს დარბაზში ყე-ვით მოეყარა თავი, პირის-პირ შე-ხვედრა კარლისა და არტურისა შეუ-ძლებელი იყო.

ქ. ვიატკაში 26 ივლისს ავად გახ-და 14, გარდაიცვალა 4, მორჩა 5; მიუღეს გუბერნიის ავად გახდა 58, გარდაიცვალა 33.

ეკატერინოსლავსკის გუბერნიის 27 ივლისს ავად გახდა 55, გარდა-იცვალა 16, მორჩა 15.

ქ. ყაზანში 26 ივლისს ავად გახ-და 18, გარდაიცვალა 7, მორჩა 5; მიუღეს გუბერნიის ავად გახდა 103, გარდაიცვალა 53.

კოსტრომის გუბერნიის 25 ივლისს ავად გახდა 5, გარდაიცვალა 5.

ქ. კურსკში 25—27 ივლისს ავად გახდა 26, გარდაიცვალა 1; მიუღეს გუბერნიის 26 ივლისს ავად გახდა 26, გარდაიცვალა 10.

ქ. მოსკოვში 26 ივლისს ავად გახ-და 16, გარდაიცვალა 10.

ქ. ნინე - ნოვოვოროსლში 27 ივ-ლისს ავად გახდა 60, გარდაიცვალა 27, მორჩა 25; მიუღეს გუბერნიის ავად გახდა 71, გარდაიცვალა 26, მორჩა 13.

ორენბურგში 26 ივლისს ავად გახ-და 180, გარდაიცვალა 63; მიუღეს გუბერნიის 24 და 25 ივლისს ავად გახდა 24, გარდაიცვალა 11.

ქ. ელში (ორლოვის გუბერ.) 25—26 ივლისს ავად გახდა 4, გარ-დაიცვალა 3.

ქ. ვერხში 26 ივლისს ავად გახ-და 9, გარდაიცვალა 2.

ქ. პერში 26 ივლისს ავად გახდა 12, გარდაიცვალა 6; მიუღეს გუბერ-ნიის ავად გახდა 25, გარდაიცვალა 19.

პოლტავის გუბერნიის 25 ივლისს ავად გახდა 13, გარდაიცვალა 6.

ქ. რიზანში 26 ივლისს ავად გახ-და 1; მიუღეს გუბერნიის ავად გახ-და 34, გარდაიცვალა 13.

ქ. სამარაში 26 ივლისს ავად გახ-და 86, გარდაიცვალა 28, მორჩა 43; მიუღეს გუბერნიის ავად გახდა 91, გარდაიცვალა 59, მორჩა 17.

ქ. სასტავში 26 ივლისს ავად გახდა 87, გარდაიცვალა 39, მორჩა 17; ქ. ცარიცინში 25 ივლისს ავად გახდა 16, გარდაიცვალა 9.

სიმბირსკში 26 ივლისს ავად გახ-და 20, გარდაიცვალა 12; გუბერ-ნიის ავად გახდა 259, გარდაიცვა-ლი 92.

ტამბოვის გუბერნიის 27 ივლისს ავად გახდა 33, გარდაიცვალა 30.

ქ. უფაში 23—25 ივლისს ავად გახდა 4, გარდაიცვალა 2; მიუღეს გუბერნიის 24—25 ივლისს ავად გახდა 5.

და დიდს ხალხით მოუთხოვრებდნენ თვანიანს ნახს, თუნდა სტუდენტსაც არ ეთხოვათ. ზოგს არიგებ-დნენ, ზოგს რას ურჩევდნენ და ზოგს რასა

— აი, ვეზამენს რომ ვაათავებთ და აქ დაიკეთ, თუ მე მოვედი და სახელი დავთხოვთ, იცოდეთ განსაც-დელს ვადაჩრენილხართ. მაშინ მხო-ლოდ დარბაზში უნდა შეხვიდეთ და შეიტყუთ რა ნიშანი მივილიათ. ის ხომ სულ ერთია „Cum laude“-ს მიიღებთ, თუ „summa laude“-ს მაგრამ თუ მოვედი და გითხარით: ბ-ნმა დეკანმა გითხოვათ, რომ ხვალ მომარქანდით! მაშინ იცოდეთ ჩაჭირ-ლი იქნებით. ჯერ-კი რა საჭიროა იმედის გადაწყვეტა.

ს. გეგლიშვილი
(შემდეგი იქნება)

